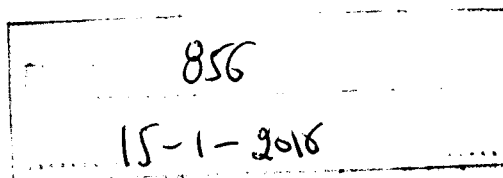

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 22/12/15

ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**Θέμα: «Έκφραση πικρίας, απογοήτευσης και οργής για τις μεγάλες,
αναδρομικές, σκληρές, βίαιες και πολύ άδικες περικοπές στα Εφάπαξ
Δημοσίων Υπαλλήλων και στις Συντάξεις.»**

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί της επιστολής που μας προώθησε
ο κος Ιωάννης Βήλος δ/νη Σερίφου 7 Τ.Κ. 54638 Θεσσαλονίκη, Τηλ.
2310911618 Κιν. 6944949958, μέσω email «iannis.vilos@gmail.com»
υποβάλλοντας το αίτημα προς την αρμόδια πολιτική ηγεσία, για άρση της
αδικίας που έχει υποστεί.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

www.xristianodimokrates.gr e-mail: ninikolopoulos@gmail.com

Γραφεία : Πάτρα Μιαούλη 48 τηλ. 2610344700 - fax: 2610344703 Αθήνα: Σέκερη 1 γραφείο 106 - τηλ. 2103624992
fax: 2103675609

Θεσσαλονίκη 17 Δεκεμβρίου 2015

ΠΡΟΣ

Τον Πρόεδρο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτικών Συνταξιούχων

κ. Παναγιώτη Βαβουγιό και το Δ.Σ. της Π.Ο.Π.Σ.

Τροίας 43 και Πατησίων, Τ.Κ. 11257

ΑΘΗΝΑ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

1. Στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Πολιτικών Συνταξιούχων Νομού Θεσσαλονίκης και την Πρόεδρό του κα Εύη Χαρακλιά για ενδυνάμωση της συνεισφοράς τους στον Αγώνα του Δικαίου.
2. Σε Συνεργαζόμενες Συνταξιοχικές Οργανώσεις, σε Ομοσπονδίες, Συλλόγους, Ενώσεις και Συνδέσμους Συνταξιούχων, για Ενημέρωση, Συμπράσταση και Αγώνα.
3. Σε κάθε Συνταξιούχο και σε κάθε μνημονιόπληκτο Έλληνα πολίτη.
4. α) Στους Δημοσιογράφους, Συντάκτες, Αρθρογράφους,
β) στον Έντυπο και Ηλεκτρονικό Τύπο.
γ) Στους Τηλεοπτικούς και Ραδιοφωνικούς Σταθμούς.
5. Στα Κόμματα, στους Βουλευτές του Νομού Θεσσαλονίκης και στους Πολιτικούς συνολικά, για ενημέρωσή τους και για τα αυτονόητα.

ΘΕΜΑ: « Έκφραση πικρίας, απογοήτευσης και οργής για τις μεγάλες, αναδρομικές, σκληρές, βίαιες και πολύ άδικες περικοπές στα Εφάπαξ Δημοσίων Υπαλλήλων και στις Συντάξεις. Έντονη διαμαρτυρία, καταγραφή δεδομένων, ενστάσεις, σχετικές απόψεις, προβληματισμοί, ευχή κατανόησης αλλά και παραινέσεις. »

Σεβαστέ κύριε Πρόεδρε, τόσο προς εσάς όσο και προς όλα τα μαχητικά και ακάματα μέλη του Δ.Σ. της Π.Ο.Π.Σ., εκφράζω τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς μου, καταγράφω δε, υπογραμμίζω, τονίζω και σας γνωστοποιώ τα ακόλουθα:

Είμαι μέλος του Συλλόγου Πολιτικών Συνταξιούχων Δημοσίου του Νομού Θεσσαλονίκης και «συνδρομητής» και αναγνώστης της ποιοτικής και προσεγμένης Εφημερίδας «ΒΗΜΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ», που εκδίδει η Π.Ο.Π.Σ.

Γεννήθηκα την 1^η Φεβρουαρίου 1951, υπηρέτησα τη Στρατιωτική μου Θητεία ως πρωτότοκος γιος πολύτεκνης οικογένειας, έχω δύο άνεργα παιδιά με πτυχίο Α.Ε.Ι. και είμαι Συνταξιούχος του Δημοσίου – ΥΠ.ΟΙΚ. από 12/10/2010.

Οι περικοπές που έχω υποστεί μέχρι τώρα είναι και πολλές, και ανείπωτες και δυσβάστακτες. Κάποιες δε από αυτές, θα τις χαρακτηρίζα –χωρίς κανένα δισταγμό– βίαιες, ισοπεδωτικές, αμελέτητες, βεβιασμένες, πολύ άδικες, απαράδεκτες και ακατανόητες. Πέραν αυτών, τόσο ο μηδενισμός και η κατάργηση των Δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και Διακοπών, όσο και η φορολογία που με έχει πλήξει (Ε.Ν.Φ.Ι.Α., αύξηση του Φ.Π.Α., η μείωση του αφορολόγητου ποσού εισοδήματος από τα 12.000€ στα 9.545€, η επιβολή Εισφοράς Αλληλεγγύης, ο εσχάτως επιβληθείς φόρος Υγείας, υπέρ Ε.Ο.Π.Υ.Υ., κλπ), έχουν επηρεάσει σημαντικά το εισόδημά μου και πολύ επώδυνα τη ζωή μου. Επειδή όμως οι μόλις προαναφερθέντες φόροι και οι πολλές και άδικες περικοπές Εισοδημάτων, δεν έχουν πλήξει μόνο εμένα αλλά και πολλούς άλλους (χιλιάδες έως και πολλές εκατοντάδες χιλιάδες Συνταξιούχους του Δημοσίου και όχι μόνο αυτούς), θα αναφερθώ κυρίως και πρωτίστως στην ιδιαιτερότητα της περίπτωσης μου και συνοπτικά για όλα τα υπόλοιπα.

Ξεκίνησα την πορεία μου στην Κρατική Μηχανή στις 26/3/1973.

Στις 26/3/2008 ήμουν 57 ετών και 2 μηνών. Και είχα συμπληρώσει τότε 35 πλήρη και καθαρά έτη υπηρεσίας στο Δημόσιο, χωρίς κανένα απολύτως κενό. (Αστυνομία Πόλεων + Νομικό Συμβούλιο του Κράτους + Οικονομικές Εφορίες - Δ.Ο.Υ. = Διαδοχική και συνεχής εργασία και ασφάλιση).

Στις 30/12/2009, είχα 36 έτη, 9 μήνες και 4 ημέρες υπηρεσίας και την ηλικία των 58 ετών και 11 μηνών.

Το γεγονός όμως ότι είχα πάρει από το Τ.Τ. δάνειο 25.000€ για αγορά οικίας και επί 36 συνεχείς μήνες πλήρωνα δόση 760€ το μήνα μέχρι και το Φεβρουάριο του 2010, τα δε παιδιά μου σπουδάζανε και τα δύο στο Πανεπιστήμιο και μάλιστα σε δύο διαφορετικούς Νομούς, όλα αυτά καθιστούσαν απαγορευτική κάθε σκέψη μου για μία βεβιασμένη, και σε μικρή ηλικία, συνταξιοδότηση. Ένα βουνό υποχρεώσεων ίστατο ενώπιόν μου «απειλητικά» και δεν είχα το δικαίωμα να λοξοδρομήσω, αλλά ούτε και τον τρόπο να το «υπερβώ» ανώδυνα. Απ' ό,τι δε γνωρίζω, ουδείς νόμος μου απαγόρευε να εργάζομαι μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου}, του 57^{ου} ή του 58^{ου} έτους της ηλικίας μου και ουδείς νόμος υπήρχε που να προδίκαιε το ύπουλο και δόλιο «ξεκλείδωμα», την ουσιαστική φαλκίδευση, τη μη ουσιαστική αναγνώριση και το «στραγγαλισμό» των ώριμων και θεμελιωμένων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μου. Εξάλλου και οι μηνιαίες αποδοχές μου ήτο αξιοπρεπείς και δεν είχα κανένα λόγο να τις απεμπολήσω.

Επίσης, κανείς λογικός άνθρωπος δε θα μπορούσε να προβλέψει αλλά και να αποδεχθεί εν καιρώ ειρήνης εκείνη την αδιανόητη, αναίτια, αιφνιδιαστική και – στη συνέχεια- ληστρική επιδρομή και επέλαση που έλαβε χώρα επί των μέχρι τότε νομοθετημένων, κατοχυρωμένων και, κατά συνέπεια, σίγουρων, σταθερά προγραμματισμένων διαρκώς καταβαλλόμενων, ευλόγως προσδοκώμενων, αλλά και αναμενόμενων αποδοχών. (Βασική Σύμβαση, Επικουρική Σύμβαση, Μέρισμα από το Μ.Τ.Π.Υ. και Εφάπαξ από το Τ.Π.Δ.Υ. ή ίσως και από άλλο Ταμείο).

Αντί λοιπόν να συνταξιοδοτηθώ το 2008 ή και μέχρι τις 31/12/2009, λόγω των προαναφερθεισών πιεστικών υποχρεώσεων και αυξημένων οικονομικών αναγκών που είχα, έκανα το λάθος να συνταξιοδοτηθώ στις 12/10/2010 με 37 έτη και 7 μήνες υπηρεσίας ως Δημόσιος Υπάλληλος και αφού είχα ήδη λάβει πολύ πιο πριν το 1^ο Μισθολογικό Κλιμάκιο της ΠΕ Κατηγορίας και ήμουν 59 ετών, 8 μηνών και 10 ημερών. (Δηλαδή, διέπραξα ένα σοβαρό ατόπημα στο 60^ο έτος της ηλικίας μου).

Κατόπιν αυτών, και ενώ θα έπρεπε η Πολιτεία να μη με αδικήσει, αλλά τουναντίον να με αφουγκραστεί, να με στηρίξει και να με «επιβραβεύσει» για τη μακρά εμπειρία μου και προσφορά μου στη Δημόσια Διοίκηση (και όχι μόνο), μου γύρισε την πλάτη, με τιμώρησε παραδειγματικά και μου συμπεριφέρθηκε ανέντιμα και ατιμωτικά.

Το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, εφαρμόζοντας τους Μνημονιακούς Νόμους 4024/ 27-10-2011 και 4093/ 12-11-2012, μου έκοψε αναδρομικά και χωρίς αξιόπιστες, ευρέως αποδεκτές και πλήρεις Αναλογιστικές Μελέτες, δύο φορές το αρχικό Εφάπαξ που εδικαιούμην και που θα έπρεπε να μου χορηγηθεί. (Η εκδοθείσα απόφαση του Τ.Π.Δ.Υ., για το μειωμένο κατά 23.514€ Εφάπαξ που μου χορηγήθηκε, είναι η τοιαύτη με αριθμό Πρωτ. 35220/2010 και με Α.Μ. 170534/17-5-2013).

Παρά ταύτα, δεν έχω πτοηθεί. Συνεχίζω τον Αγώνα μου, ελπίζω στη δικαίωσή μου και μάχομαι γι' αυτή. Έχω δε καταθέσει και Αγωγή κατά του Τ.Π.Δ.Υ. (για το πετσοκομμένο Εφάπαξ που μου χορήγησε) και περιμένω την έκβασή της...

Κύριε Πρόεδρε, απορώ για το πώς και γιατί διέφυγε της προσοχής σας η υλοποίηση ενός τέτοιου ανοσιουργήματος. Θα ήμουν δε ευτυχής αν μπορούσα κι εγώ να ενημερωθώ για το τι σχετικό δεν πράξατε τόσο εσείς όσο και οι Συνεργάτες σας προκειμένου να

αποτρέψετε (ή τουλάχιστον να περιορίσετε αισθητά) τη δεύτερη, απανωτή, αναδρομική, βίαιη, πολύ επώδυνη και σε πολλές περιπτώσεις, ακραία και αλόγιστη περικοπή στα Εφάπαξ των Συνταξιούχων του Δημοσίου. (Δεν εννοώ ασφαλώς τις σεβαστές παρεμβάσεις σας στο Σ.τ.Ε. κατά την επίμαχη «πυλοτική» δίκη του Μαΐου 2014, αλλά και ούτε τις παρεμβάσεις άλλων Συνταξιούχων στο εν λόγω Δικαστήριο...)

Το θεωρείτε σωστό, λογικό, ηθικό και δίκαιο αυτό που συντελέστηκε σε βάρος εμού και της οικογενείας μου, καθώς επίσης και σε βάρος όλων εκείνων των Δημοσίων Λειτουργών και Υπαλλήλων (Εκπαιδευτικών, Οικονομικών και Διοικητικών διαφόρων Υπηρεσιών και Υπουργείων, Ι.Κ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Τεχνικών, Υγειονομικών και άλλων) που εντάσσονται στη δική μου περίπτωση ή είναι πολύ κοντά σ' αυτή; Το «ο γέγονε, γέγονε...», σας ικανοποιεί;

Τι έχετε να μου πείτε για τον ταπεινωτικό υποβιβασμό μου έναντι των υφισταμένων μου; Τι πρέπει να πράττω όταν τους αντικρίζω;

Το Μνημόνιο Συνεργασίας που συνυπεγράφη από τους πρώην Υπουργούς Γιάννη Βρούτση και Χρήστο Σταϊκούρα αλλά και από το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, γιατί άραγε δεν έλαβε καθόλου υπόψη του την παραπάνω παραμετρική πραγματικότητα;

Οι εισηγητές αυτής της πρότασης έχουν ήσυχη τη συνείδησή τους; Οι πολιτικοί δολοφόνοι εμού και των ονείρων των παιδιών μου αισθάνονται ευτυχείς για το «επίτευγμά» τους;

Μήπως θα έπρεπε να προτιμήσω το παράδειγμα εκείνων που συμβιβάστηκαν με το φόβο, την απραξία, και τη σιωπή από το να ενίσταμαι, να διεκδικώ το δίκιο μου, να πολιορκώ τους υπευθύνους και αδιαλείπτως να διαμαρτύρομαι; Μήπως θα έπρεπε να είμαι και εγώ κάτοικος Αττικής ή να δηλώσω βαριά άρρωστος ή ψυχασθενής ή να έχωβάλει πολιτικό βύσμα για να γλιτώσω την, για δεύτερη φορά οικονομική, ηθική και βάρβαρη ισοπέδωσή μου;

Αφού είχα συμπληρώσει το maximum των προϋποθέσεων για πλήρη Συνταξιοδότηση και πλήρες Εφάπαξ, τόσο εργασιακά και ασφαλιστικά όσο και ηλικιακά, γιατί άραγε με αδικήσανε; Γιατί με λεηλατήσανε; Γιατί με μειώσανε, με ταπεινώσανε και με εξευτελίσανε;;; Το θεωρείτε ότι αντέχει στα κριτήρια της κοινής λογικής αυτό που εν ψυχρώ έγινε πράξη και που –δυστυχώς – με μια ισοπεδωτική αντίληψη κατεδάφισε δικαιωμάτων αποφασίστηκε από κάποιους «φωστήρες» της πολιτικής;

Κύριε Πρόεδρε, το να γίνεται κάποιος Οικονομικά «ισχυρότερος» μέσω καταστρατήγησης του υγιούς πρωτοκόλλου προτεραιοτήτων, αλλά και λόγω απομύζησης της μακράς προσπάθειας, του μόχθου και του ιδρώτα συνανθρώπων του, και «απολαμβάνοντας τα ξένα κόλυβα», ξέρετε πόσο ανήθικο, προσβλητικό και ατιμωτικό είναι αυτό;;;

Η «ένοπλη» ληστεία που διαπράχθηκε από το Κράτος, στα Εφάπαξ που χορηγεί το Τ.Π.Δ.Υ. και η διανομή των προϊόντων του εγκλήματος σε τρίτους με ανορθόδοξη απόφαση, επιλογή και διαδικασία, αλλά και εις βάρος των «κορόιδων», για ποιους πειστικούς λόγους θα πρέπει να δικαιολογείται, να επαναλαμβάνεται, να συγχωρείται, να επιτρέπεται να «συγκαλύπτεται» ή και να ξεχνιέται;;; Και γιατί θα πρέπει να έχει και τη δική μου αποδοχή η ως άνω πολιτική πράξη και επιλογή;

Είναι δίκαιο που δώσανε όλο το Εφάπαξ χωρίς καμιά απολύτως περικοπή (και ανεξαρτήτως ετών υπηρεσίας), σε όλους εκείνους τους υπαλλήλους που συνταξιοδοτήθηκαν μέχρι 31/12/2009 και πληρώθηκαν εν μέσω οικονομικής κρίσης, όχι

μόνο με χρόνο υπηρεσίας αρκετά μικρότερο από τον τότε δικό μου, αλλά και σε ηλικία μικρότερη από την τότε δική μου; Το θεωρείτε δίκαιο, έντιμο, ορθό και υγιές το ότι οι μόλις προαναφερθέντες «μοιράστηκαν» το ποσό του Εφάπαξ που αδίκως «κάποιοι» κόψανε από σημαντικό αριθμό δικαιούχων, αλλά και από εμένα; Οι τεκμηριωμένες θέσεις έγκριτων συνταγματολόγων, οι σχετικές με το θέμα νομικές αναλύσεις, οι ποιοτικές και προσεγγμένες προσεγγίσεις και γνωμοδοτήσεις των ειδικών δε μετράνε;

Οι σχετικές με τις περικοπές αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και η αδιαμφισβήτητη επιχειρηματολογία επί του Θέματος, οι θέσεις, προτάσεις και εισηγήσεις Δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς επίσης η κρίση και η στάση τους για το σεβασμό των υπερώριμων, υπερθεμελιωμένων, υπερκατοχυρωμένων και κατά συνέπεια ισχυρών και ακλόνητων –«γεγεννημένων» δικαιωμάτων πάνε περίπατο; Μήπως θα πρέπει να εισαχθεί για μάθημα στα Σχολεία η «πρωτοφανής» Ελληνική πολιτική απόφαση και «διδασχή», για το πώς δυστυχώς γίνεται: «οι μεν πρώτοι να έσονται έσχατοι, οι δε έσχατοι πρώτοι» ;;; Μήπως κάποιοι...θα πρέπει να οδηγηθούν σε ειδικούς παθολόγους και ίσως σε ψυχιάτρους και ψυχοθεραπευτές για ειδικές εξετάσεις;

Κύριε Πρόεδρε, δεν στρέφομαι κατά συνταξιούχων συναδέλφων μου, μα ούτε κατά των «αδόλων» λειτουργούντων δημίων μου. Εξυπακούεται επίσης, ότι δε στρέφομαι κατά των τριτέκνων και βέβαια πολυτέκνων και κατά των μανάδων με ανήλικα παιδιά, μα ούτε βέβαια κατά των ΑμΕΑ και των εχόντων πραγματικά και σοβαρά προβλήματα υγείας, (καρκινοπαθείς, κλπ.). Δεν στρέφομαι κατά των ατόμων που βολοδέρνουν στα χειρουργεία των νοσοκομείων, στα ακτινολογικά, χημικά, μικροβιολογικά και πυρηνικά εργαστήρια και ούτε ασφαλώς κατά του νοσηλευτικού προσωπικού. Δεν στρέφομαι κατά των οικοδόμων και Συνταξιούχων του Ι.Κ.Α. και ούτε κατά των εργαζομένων και Συνταξιούχων που έχουν να κάνουν με λιγνιτωρυχεία, βυρσοδεψεία, ναυπηγεία, λατομεία, αποχευτεύσεις, μάζεμα και αποκομιδή απορριμμάτων και άλλα, συναφή ή μη, ανθυγιεινά και επικίνδυνα επαγγέλματα. Δεν μου φτάνει σε τίποτα εκείνοι που με κίνδυνο της ζωής τους ανεβαίνουν στις κολώνες της Δ.Ε.Η. για αποκατάσταση βλαβών. Επίσης, τιμώ και επαινώ το έργο των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Λιμενικού Σώματος. Θαυμάζω δε ιδιαίτερα το έργο των Πιλότων, των δασοπυροσβεστών, των πυροτεχνουργών, των βατραχανθρώπων, των ανιχνευτών και καταστροφέων ναρκών και του Προσωπικού των Υποβρυχίων.

Τουναντίον, στρέφομαι ανοιχτά κατά εκείνου του «Συστήματος» που στηρίζει, ανέχεται και προκαλεί τερατογενέσεις και παραλογισμούς, και επιπροσθέτως κατά των πολιτικών εκείνων που ισοπεδώσανε την ανθρώπινη προσωπικότητα αλλά και κάθε έννοια αξιοκρατίας, σοβαρότητας, ισονομίας, ισοπολιτείας, δικαίου, λογικής και ηθικής. Αυτό που κυριάρχησε στις επιλογές τους ήταν και είναι η ψήφος των πολλών και το τσάκισμα των «ολίγων» και όχι βέβαια η καταγραφή, η μελέτη, η ανάλυση, η κατανόηση και η υγιής ιεράρχηση των προβλημάτων και η αντιμετώπιση αυτών με δίκαιο τρόπο.

Δευτερευόντως όμως, στρέφομαι και κατά του Τ.Π.Δ.Υ. για την τακτική που «ακολούθησε» και «ακολουθεί» στο συγκεκριμένο ζήτημα. Οι υπεύθυνοι αυτού του Ταμείου, προτιμήσανε να κάνουν το κορόιδο, παρά να προτείνουν τη σωστότερη και δικαιότερη λύση για το εν λόγω πρόβλημα.

Αν παρέμενα στην Αστυνομία Πόλεων, το «χειρότερο» που θα είχα επιτύχει είναι ότι στο 50ο έτος της ηλικίας μου, και πλήρη σύνταξη 35ετίας θα είχα πάρει και το Εφάπαξ θα είχα εισπράξει στο σύνολό του, το αργότερο μέχρι το τέλος του 2001. Το ότι επέλεξα την αναζήτηση ενός καλύτερου μέλλοντος, γιατί θα έπρεπε να οδηγήσει το Ελληνικό Κοινοβούλιο στην απαξίωσή μου και εν τέλει στην τιμωρία μου;;;

Δε συνταξιοδοτήθηκα ούτε ανωρίμως, ούτε σε μικρή ηλικία, αλλά και ούτε με 20,25,28, 32 ή 34 έτη, 6 μήνες και 16 ημέρες υπηρεσίας. Συνταξιοδοτήθηκα δυστυχώς με πολύ περισσότερα από 35 πλήρη, καθαρά και συναπτά έτη υπηρεσίας. Και πολύ δούλεψα, και σκληρά δούλεψα. Και όλα αυτά χωρίς να κάνω πλήρη χρήση των δικαιωμάτων μου όταν ήμουν εν ενεργεία Υπάλληλος.

Υποχρεούμαι λοιπόν αλλά και δικαιούμαι, όχι απλώς και μόνο να ομιλώ, να αντιδρώ σθεναρά, να ενημερώνω τους πάντες και εντόνως να διαμαρτύρομαι, αλλά και να αποτυπώνω πλήρως τη σκληρή πραγματικότητα μιας πολύ μεγάλης και ακραίας αδικίας, που έχει ήδη συντελεστεί...

Το πολλαπλό πλήγμα που έχω «δεχθεί» από όλες τις Μνημονιακές Κυβερνήσεις και τις Μνημονιακές Πολιτικές αυτών, στη διάρκεια της εξαετίας που ήδη εκπνέει, και κυρίως το δραστικό δηλητήριο που έχω πιει από τη Συγκυβέρνηση Σαμαρά- Βενιζέλου, μου επιτρέπει να εκφράζω το παράπονό μου και να εξοργίζομαι, αλλά και να στηλιτεύω παράλογες πρακτικές, να εκρήγνυμαι και να επαναστατώ. Τονίζω δε το γεγονός ότι αν οι πολιτικοί θελήσουν να διορθώσουν κάποιες από τις μέχρι τώρα «ατυχείς» και εσφαλμένες επιλογές τους, κάποια από τα ασυγχώρητα «λάθη» τους, και μέρος από τα ασυμμάζευτα που οι ίδιοι προκάλεσαν, η παρούσα επιστολή μου είναι γι' αυτούς μια μεγάλη πρόκληση και ταυτόχρονα βάλσαμο και ισχυρή ευκαιρία.

Εκείνοι που «εξαϋλωσαν» τα αποθεματικά των Ασφαλιστικών Ταμείων και την Οικονομία της Χώρας, έχουν χρέος να φροντίσουν και για την επανάκαμψη της Ελπίδας στη γονατισμένη Κοινωνία και την πολύπαθη Πατρίδα που ζούμε. Υπάρχει δε και το άρθρο 130 του Κανονισμού της Βουλής, που μπορεί να γιατρέψει κάποιους από τους μέχρι τώρα δισταγμούς των Βουλευτών και -σε κάποιο βαθμό- λάθη και παραλείψεις αυτών.

Για το πώς θα μπορούσε να αντιμετωπισθεί, όχι μόνο η περίπτωση μου, αλλά και όλες οι ομοειδείς περιπτώσεις, έχω κάποιες σκέψεις, ιδέες, προτάσεις και λύσεις. Θα θεωρούσα όμως απρέπεια εκ μέρους μου και προσβολή προς υμάς το αν υποτιμούσα τις δικές σας δυνατότητες, την ικανότητα των συνεργατών σας και τη μακρά εμπειρία σας. Εξάλλου, έχω την «εντύπωση» ότι από το περιεχόμενο του παρόντος κειμένου προκύπτουν επακριβώς και οι περισσότερες εκ των προτάσεών μου, άλλες μεν ευθέως άλλες δε εμμέσως. Σε κάθε περίπτωση, μην περιμένετε από εμένα να γίνω το «μαύρο πρόβατο»...

Επιπλέον, φρονώ ότι θα ήτο για εσάς ένας ακόμη τίτλος τιμής, αν ασκούσατε και τώρα όλη σας την επιρροή, έτσι ώστε τα μόνιμα υποζύγια να μην πληγούμε προσεχώς – και για άλλη μια φορά – από τη νέα και πιο άγρια περικοπή των συντάξεών μας, που έχει ήδη προαναγγελθεί (Κύριων, Επικουρικών και Μερίσματος του Μ.Τ.Π.Υ.). Αυτό που απομένει είναι να πιέσετε επίμονα, ασφυκτικά και ανυποχώρητα, όχι μόνο τα κόμματα, αλλά και όλους τους αρμόδιους και συναρμόδιους Υπουργούς, Υφυπουργούς, Γ.Γ. και άλλους (Πρόσωπα και Θεσμικούς Φορείς), προκειμένου να πεισθούν για την ανάγκη να μην προχωρήσουν και σε άλλες περικοπές και φορολογίες (άμεσες ή έμμεσες), ούτε όμως και σε επιβολή πρόσθετων εισφορών και άλλων βαρών.

Εκείνοι που μέχρι χθες ευνοήθηκαν σκανδαλωδώς, δε θα πρέπει να έχουν και αυτοί μια ενισχυμένη συμμετοχή και συνεισφορά για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης; Εμείς που χτυπηθήκαμε αλύπητα από τις άγριες περικοπές στο Εφάπαξ (και όχι μόνο από αυτές), γιατί θα πρέπει να πληρώσουμε και πάλι το μάρμαρο;

Κατόπιν όλων αυτών και αφού προηγουμένως σας συγχαρώ για τη μέχρι τώρα μακρά, πολύπλευρη και επαινετή προσφορά σας στο βωμό της υπεράσπισης των

δικαιωμάτων και των εισοδημάτων των Προνοιοπλήκτων Συνταξιούχων, όπως εσείς ευστόχως έτσι τους αποκαλείτε, **σας παρακαλώ θερμά:**

α) Να συνεχίσετε απτόητοι τις φιλότιμες και επίπονες προσπάθειές σας για την ανακούφιση των περήφανων γηρατειών και για την αποκατάσταση «κεκτημένων», που έχουν επιτευχθεί μέσα από πολύχρονους και σκληρούς αγώνες.

β) Να εξετάσετε σε βάθος τα επιχειρήματά μου, να κατανοήσετε τους προβληματισμούς μου και να σεβαστείτε τις ενστάσεις μου.

γ) Να αφομοιώσετε το αίτημά μου, να το υποστηρίξετε ποικιλοτρόπως, να δρομολογήσετε την αντιμετώπισή του, και να το προωθήσετε προς όλες εκείνες τις κατευθύνσεις που εσείς θα επιλέξετε και θα προκρίνετε.

δ) Σε συνεννόηση και με διαρκή και αगाστή συνεργασία και με τις άλλες Ενώσεις, Συλλόγους, Ομοσπονδίες και Συνδέσμους Συνταξιούχων, να συντονίζετε και να επιταχύνετε τις ενέργειές σας, για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος.

ε) Να αναλάβετε σχετικές πρωτοβουλίες και να ασκήσετε όλη σας την πολύτιμη, και κατ'εμέ, αναγκαία επιρροή σας (προς την Πολιτεία, τους Πολιτικούς και τα Ασφαλιστικά Ταμεία), προκειμένου να αρθούν πολλές και μεγάλες αδικίες, όχι μόνο στο συγκεκριμένο ζήτημα, αλλά και σε πολλά άλλα σοβαρά προβλήματα που έχουν να κάνουν με την αξιοπρεπή διαβίωση των συνταξιούχων, με την επίθεση που αντιμετωπίζουμε στον τομέα της Υγείας (Υγειονομική Περίθαλψη, Νοσηλευτική Περίθαλψη, Φάρμακα, Συμμετοχή), τη μη περαιτέρω περικοπή των συντάξεών μας, τη μείωση της φορολογίας, την Επαναφορά του Δώρου Χριστουγέννων, κ.ά.

στ) Να συνεισφέρετε ακόμη περισσότερα για την καλλιέργεια, ωρίμαση, και εμπέδωση μιας νέας αντίληψης σε θέματα διεκδίκησης, αλλά και για την επικράτηση του δικαίου, της λογικής, της υπευθυνότητας, της σοβαρότητας και της ισότιμης μεταχείρισης.

Επιπροσθέτως, σας παρακαλώ να συζητήσετε το αίτημά μου για το Εφάπαξ και στο Συμβούλιό σας, για να καταστεί δυνατή και εκ μέρους σας μια πληρέστερη προετοιμασία προτάσεων, όχι μόνο για την απάλυνση πληγών του χθες και του σήμερα, αλλά και για ένα καλύτερο αύριο.

Αγαπητοί Συμπολεμιστές,

Τι άλλο κακό θα πρέπει να υποστούμε, εμείς οι συνταξιούχοι, για να σηκωθούμε από τους καναπέδες, να βγούμε από τα καφενεία, να διατρανώσουμε την αποφασιστικότητά μας και να αντιδράσουμε σκληρά; Μήπως θα πρέπει πρώτα να περιμένουμε την υλοποίηση της ήδη δρομολογημένης, νέας, στοχευμένης και πολλοστής επίθεσης βαρβαρότητας που είναι προ των θυρών υλοποίησης, και μετά να ξεσηκωθούμε; Πρέπει να ξεχυθούμε όλοι στους δρόμους και να διεκδικήσουμε το δικίο μας και την επιστροφή των βιαίως αφαιρεθέντων από το εισόδημά μας, πριν φθάσουμε στο σημείο εκείνο που ίσως τότε θα είναι πολύ-πολύ αργά. Εμείς εδώ, στη Θεσσαλονίκη, πρωτοπορούμε σε όλους τους Αγώνες και είμαστε σε διαρκή επαγρύπνηση και ετοιμότητα.

Επιτέλους, όχι άλλες οριζόντιες και εξοντωτικές περικοπές. Η «Μεσαία Τάξη» έχει ήδη συντριβεί. Δεν αντέχει και άλλο άρμεγμα. Φτάνει πια. Ας πληρώσουν και άλλοι το τίμημα της οικονομικής κρίσης... Όχι σε μια δωδέκατη περικοπή. Όχι στην περαιτέρω συνέχιση της λεηλασίας των συνταξιούχων. Έχουμε κυριολεκτικά ξεζουμιστεί.

Είναι καιρός να απαλλαγούμε από τον εφιάλητη και το ζυγό των Μνημονίων και της Τρόικας- σημερινό κουαρτέτο- ,για να ανασάνουμε...

Παρ' όλα αυτά, όμως, και επειδή θα πρέπει όλοι μας να βοηθήσουμε, στο βαθμό που μας αναλογεί, όχι μόνο για την αντιμετώπιση της μνημονιακής ασφυξίας και της οικονομικής και ηθικής κρίσης που περνάμε, αλλά και για την αποτελεσματική μείωση της υψηλής ανεργίας που μαστιάζει τη Νεολαία μας και οδηγεί στον ξενιτεμό της, λέω το **Ναι**

στον εκσυγχρονισμό του Κράτους και στις πολλές και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η Πατρίδα μας για να ξαναβρεί το βηματισμό της. Ναι στην Αλληλεγγύη μεταξύ των Γενεών. Ναι στη ριζική αναμόρφωση, τη βιωσιμότητα και τη δικαιοσύνη του ασφαλιστικού συστήματος. **Όχι όμως στις στρεβλώσεις, στις ακραίες αδικίες, στις απορρυθμίσεις, στους παραλογισμούς, στην αμνησία και στην ισοπέδωση...**

Τέλος, θα έλεγα ότι, όπως με σχετική ευκολία ψηφίζονται και εφαρμόζονται νόμοι επί δικαίων και αδίκων, έτσι μπορεί και πρέπει κατά καιρούς να τροποποιούνται και να βελτιώνονται λόγω λαθών, παραλείψεων, ή και ακροτήτων οι πιο σκληροί και οι πλέον άδικοι εξ αυτών. Όπως δε, έχει επισημάνει και ο Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κινήματος, πρώην Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των ΑΝ.ΕΛ. και ήδη Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας Νίκος Νικολόπουλος: «Δεν είναι δα και γραμμένοι κάποιοι νόμοι – όπως και οι μνημονιακοί τοιούτοι- στις πλάκες του Μωυσή, για να μην επιδέχονται αλλαγές και βελτιώσεις...».

Επίσης, καλό είναι, να μην ξεχνούν οι Πολιτικοί ότι πέραν των Ερωτήσεων και Επερωτήσεων, υπάρχουν και οι Τροπολογίες, οι Προτάσεις Νόμων, αλλά και κάποιες Υπουργικές Αποφάσεις, που μπορεί να ρυθμίζουν διάφορα επιμέρους «προβλήματα» που κατά καιρούς προκύπτουν...

Επίσης, θα ήμουν ιδιαίτερα ευτυχής αν διαπίστωνα προσεχώς ότι η παρούσα επιστολή μου θα μπορούσε να προκαλέσει το σπινθήρα για αναδιπλώσεις των αρμοδίων επί δεδομένων καταστάσεων και για επανεξέταση κάποιων εσφαλμένων πολιτικών, αλλά και να δώσει το ερέθισμα για συμβολή και να αφυπνίσει, να ευαισθητοποιήσει και να δραστηριοποιήσει και πολλούς άλλους, όπως επί παραδείγματι: Δημοσιογράφους, αρθρογράφους, νομικούς, εργατολόγους, μέλη της Επιτροπής σοφών για το Ασφαλιστικό, Υπερασπιστές των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και κοινωνιολόγους, στελέχη και μέλη των Δ.Σ. του Τ.Π.Δ.Υ., του Ε.Τ.Ε.Α. και του Μ.Τ.Π.Υ., ειδικούς επιστήμονες, πολιτικούς, συνδικαλιστές και άλλες Ενώσεις και Συνδέσμους υπεράσπισης των εισοδημάτων και του δικαίου των πολιτικών συνταξιούχων.

Ευχαριστώ θερμά εκ των προτέρων, για κάθε δημιουργική κίνησή σας, πρωτοβουλία σας και παρέμβασή σας.

Τέλος και επί τη ευκαιρία των εορταστικών ημερών που ακολουθούν, εύχομαι στους πάντες ευλογημένα Χριστούγεννα και υγεία, η δε ανατολή του 2016 να αναθερμάνει την ελπίδα για σταδιακή επούλωση των πληγών μας και άρση αδικιών, αλλά και για λιγότερα συσσίτια, για «οξυγόνο» δημιουργίας και προοπτικής, λιγότερους ανέργους, περισσότερο φως και λιγότερο πόνο...

Υ.Γ. : Οι Πολιτικοί όσο πιο πολύ θα προσπαθούν να ξεφύγουν από τις ευθύνες τους, τόσο περισσότερο θα εκτίθενται ανεπανόρθωτα...

Με τιμή

Ιωάννης Θ. Βήλος

Συνταξιούχος Δημοσίου – Οικονομολόγος

Σερίφου 7 Τ.Κ. 54638 Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310-911618 Κιν. 6944949958

Email: iannis.vilos@gmail.com